

KAPITOLA

1

Jedno chladné listopadové odpoledne, krátce po jejích třináctých narozeninách, se Pepper Starková rozhodla vydat za dobrodružstvím. Z narozenin byla zklamaná – její otec byl jako obvykle pryč někde uprostřed Atlantiku a ona musela jako vždy zůstat doma s vychovatelkou – věčně nespokojenou slečnou Quackenovou. Na to, aby měla ještě vychovatelku, už byla Pepper moc velká. Nikdo z jejích kamarádů ji teď, když chodili do školy, neměl. Ale na všechny ostatní doma čekaly jejich matky. Zahrnovaly je drobnými dárčky a připomínaly jim, jak úžasné to bylo, když se narodili.

Na své narozeniny si Pepper se slečnou Quackenovou pochutnaly na krémových zákuscích – vychovatelka měla mlsný jazyček, ale za věčně našpulenými rty ho dobře skrývala. Na Pepper dokonce čekalo překvapení v podobě malého balíčku od kapitána. V tmavě modrém koženém pouzdru se skrýval dalekohled. Vypadal nádherně,

ne jako nějaká hračka pro diváky v divadle. Tohle byl opravdový dalekohled – menší verze kapitánova, s nímž vyhlíží na moři ostrý třpyt ledovců.

K čemu ale? pomyslela si Pepper mrzutě a uložila ho zpět do sametem vyloženého obalu. Co s ním měla dělat? Špehovat červenky v parku? Nesměla chodit nikam, kde by bylo co pozorovat.

Odmalička prosila otce, aby ji vzal na plavbu přes oceán, ale on vždy odmítl. Nechtěl o tom vůbec mluvit. Byla příliš mladá, pletla by se pod nohama a on neviděl jediný důvod, proč by měla být na palubě jeho lodi. A teď, když už jí bylo celých třináct let a otec velel nejlepšímu zaoceánskému parníku v Anglii – samotné RMS *Aquitania*, pýše společnosti Cunard –, směla sotva přelout rybník v Hyde Parku. Na *dětské lodce* ve tvaru labutě.

Bylo to nespravedlivé. Ponižující. *Špatné*.

A bylo načase to změnit.

Svůj plán promyslela s mazaností a odvahou hodnou špióna. Napodobila uhlazené písmo slečny Quackenové a napsala si omluvenku ze školy. Do brašny vtěsnala dvoje šaty na převlečení, zubní kartáček a další nezbytnosti a balení máslových sušenek – z nichž většina už teď byla polámaná –, které sebrala ze spížírný pro případ, že se bude muset delší dobu schovávat. Vzala si i svůj dalekohled a oželela tím poslední volné místo v tašce, které by nejspíš lépe využila na další oblečení. Její šatník bude na šestidenní cestu velmi omezený, ale bude to muset stačit. Černý pasažér se na palubě nemůže ukázat s lodním kufrem, že?